

Zaharia capitolul 9

Neamurile biruite. Ierusalimul izbăvit

Pășim în secțiunea escatologică a cărții. Ea începe cu capitolul 9. În acest capitol găsim principalele teme ale capitolelor 9-14. Vom analiza pe rând aceste teme:

a) *V.1-v.6 – Pedepsirea Neamurilor*

Primul pasaj ne prezintă o serie de judecăți divine asupra unor popoare apropiate cumva de Israel. Versetul 1 cunoaște diverse traduceri. Una din ele este: cuvântul Domnului ÎMPOTRIVA țării Hadrac. Ea sugerează judecata divină asupra țării Hadrac. Într-adevăr pasajul are ca temă centrală judecarea neamurilor. Alte traduceri continuă astfel: *și se va odihni asupra Damascului*. Cornilescu sugerează că judecata va începe din Damasc. Alte traduceri trimit prin cuvântul odihnă la o posibilă izbăvire a Damascului. Acest paradox judecata/mântuire nu este surprinzător căci secțiunea dedicată judecării neamurilor este urmată de tema mântuirii acestora! A doua parte a versetului cunoaște și el două traduceri diferite. Cornilescu propune o vedere de sus a pământului: *Căci Domnul are îndreptat ochiul asupra oamenilor și peste toate seminciile lui Israel*. Se sugerează o legătură între acțiunea Domnului asupra neamurilor și starea poporului Israel. Israel rămâne ceasornicul istoriei neamurilor și deciziile luate peste neamuri depind de cele luate în dreptul lui Israel. O altă traducere propune: *când ochii oamenilor și semințiilor lui Israel vor fi îndreptați asupra Domnului*. Cu alte cuvinte judecata va fi înlocuită de ODIHNĂ atunci când pământul întreg în frunte cu Israel va glorifica pe Domnul. Ambele traduceri se pot armoniza cu tematica din capitolul 9. Însă tema judecății este predominantă în prima parte a capitolului și din această pricină aș opta pentru traducerea care favorizează această temă. Într-adevăr ni se prezintă o judecată de la nord către sud. Avem mai întâi țara Hadrac. Ea este situată la nord de Hamat între râul Oronte și râul Eufrat. Hamatul este situat la Nord de Damasc. Damascul la Nord de Tir și Sidon. Tirul la Nord de cetățile Filistenilor: Asacalon, Gaza, Ecron și Asdod. Judecata începe de la capătul de nord al Imperiul Persan, de la țara Hadrac, o țară de la marginea pământului în poziționare cu Israelul și se finalizează cu judecarea vecinilor lui Iuda și ai Ierusalimului și anume cetățile puternice ale filistenilor. Ni se prezintă deci o judecată globală, pe tot pământul. Un accent deosebit se pune pe judecarea Tirului. Tirul întrecea tot pământul în strălucire, bogăție și putere și părea a fi cetatea de necucerit. Ne amintim din Ezechiel de simbolistica Tirului, precum și de paralela dintre Tir și Babilonul din Apocalipsa. Tirul a devenit

o cetate rivală Ierusalimului, o cetate care propunea lumii un altfel de Ierusalim. Tirul trebuie să cadă ca Ierusalimul să poată fi înălțat din nou. O altă atenție deosebită este acordată cetăților filistenilor. Acestea au stat ca un spin în coasta lui Iuda de pe vremea lui Iosua. Pentru că nu au fost nimicite la vreme, aceste cetăți au rezistat în istorie și au făcut mult rău poporului lui Israel. Nimicirea lor înseamnă ducerea la bun sfârșit a misiunii începute de Iosua și luarea în stăpânire a întregii țări. Sensul judecății este de la Nord la Sud. Acest lucru corespunde cu faptul subliniat de multiple profeții că vrăjmașul Ierusalimului este situat la Nord sau vine din Nord (vezi cartea Ieremia , Ezechiel etc.). De ce judecă Dumnezeu toate aceste neamuri? Răspunsul îl vom găsi mai jos. Identificăm deocamdată această temă fundamentală a secțiunii și anume judecarea globală a neamurilor!

b) V.7 – Judecată spre mântuire

Versetul 7 vine ca o surpriză. Profeția se comută uimitor de repede de pe imaginea judecății, pe imaginea mântuirii. Judecata este spre mântuire. Este o curățire a neamurilor. În urma judecății fizice Filistenii vor cunoaște o transformare spirituală. Vor renunța la necurății și la idolatrie și vor fi o rămășiță pentru Dumnezeu, ca o căpetenie din Iuda, ca Iebusiții. Iebusiții se pare că au fost cruțați de David și apoi asimilați Ierusalimului evreiesc. Rămășița Filistenilor va cunoaște o soartă similară. Iată o a doua temă cheie a secțiunii: judecata de apoi a neamurilor NU va nimici toate neamurile. Va rămâne o RĂMĂȘIȚĂ a neamurilor, și această rămășiță va căuta pe Domnul, va fi transformată și mântuită, va deveni parte din poporul Domnului.

c) v.8 Motivul judecății: izbăvirea lui Israel.

În versetul 8 descoperim motivul judecării neamurilor. Neamurile vor fi judecate deoarece se vor uni și vor împresura pe poporul Israel. Acesta va fi împresurat dar va cunoaște o izbăvire neașteptată. Dumnezeu va privi spre poporul Lui cu ochi de bunăvoință și nu va mai trece asupritorul peste ei. Dumnezeu va aduce peste Israel o izbăvire definitivă, pentru totdeauna. Acesta nu va mai cunoaște niciodată robia. Versetul 8 ne face cunoștință cu o a treia temă cheie a secțiunii escatologice și anume tema împresurării Ierusalimului de către neamuri, împresurare încheiată cu o izbăvire neașteptată a cetății alese.

c) V.8-9: Agentul izbăvirii: Însuși Mesia!

Agentul izbăvirii Ierusalimului este însuși Mesia. Acesta vine ca împărat la Ierusalim pentru a aduce pacea. El vine plin de gânduri de pace pentru Ierusalim. El este neprihănit și biruitor, dar în același timp smerit și călare pe mânzul unei măgărițe. Slava Sa pare a fi una ascunsă, căci el vine îmbrăcat în smerenie. Impactul venirii sale este aducerea păcii. El aduce o pace eternă în Ierusalim unde sunt nimicite armele de război. El va aduce pace în lumea întreagă căci va vesti neamurilor pacea și va stăpâni peste tot pământul. Nu putem să nu observăm că contextul capitolului 9 vizează în primul rând a doua venire a lui Mesia când se va instaura pe pământ mileniul plin de pace și prosperitate. Însă versetul 8 este celebru din pricina

evangheliștilor care i-au văzut împlinirea la intrarea lui Isus pe un măgar în Ierusalim. El este aplicat primei veniri a lui Mesia. Ne aducem aminte că nu este un lucru neobișnuit ca în profeții cele două veniri a lui Mesia să fie UNITE, să fie așezate una imediat după cealaltă. De ce acest lucru? Din mai multe motive:

- Din pricină că profeția glisează cu rapiditate în timp, și are mereu obsesia finalului glorios.
- Din pricină că cele două veniri ale lui Mesia reprezintă un tot, o singură lucrare, una fără cealaltă neavând sens.
- Din pricină că Dumnezeu a intenționat ca cele două faze ale lucrării lui Mesia (cea smerită spre cruce și cea glorioasă spre restaurare) să se preceadă repede. Neascultarea și împietrirea lui Israel a separat cele două etape ale lucrării lui Mesia.

Observăm că venirea lui Mesia, cu două etape, reprezintă și ea o temă cheie în ultima secțiune din cartea Zaharia. Într-adevăr în această secțiune din carte Îl vom descoperi pe Mesia atât lipsit de slavă, respins, vândut, lovit, cât și plin de putere și glorie aducând marea izbăvire finală.

d) V.11-12 – Izbăvirea diasporei

Izbăvirea adusă de Mesia lui Israel va fi una totală. Mesia nu va izbăvi doar Ierusalimul ci și diaspora. Legământul pecetluit cu sânge a fost încheiat pentru toți evreii, fie că se află la Ierusalim, fie că se află la marginea pământului. Mesia își va aduce aminte de acest legământ și va izbăvi și pe cei risipiți în cele 4 colțuri ale pământului. Aceștia sunt numiți așa de frumos: prinții de război ai speranței, și sunt chemați să se întoarcă la cetățuie, adică la Ierusalim. Dumnezeu le promite că le va întoarce îndoit, acest lucru însemnând că binecuvântarea de care vor avea parte va fi de două ori mai mare decât pedeapsa prin care au trecut. Acesta este modul în care izbăvește Mesia: o izbăvire totală, completă, plinară și care întrece dimensiunea pedepsei, precum și orice imaginație.

e) V.13-14 – Pedepsirea Greciei!

Profeția introduce imaginea arcului: Iuda este arcul din mâna lui Dumnezeu, și Efraim săgeata Sa! Adesea Efraim este o imagine substituit pentru Israel, pentru regatul de Nord. Cele două regate s-au separat. Dar acum sunt unite în mâna lui Dumnezeu și luptă împreună! Izbăvirea finală va fi totală atât pentru Iuda cât și pentru Israel. Izbăvirea finală va realiza unificarea întregului Israel. Și această unificare va duce la nimicirea vrăjmașilor lui Dumnezeu. Iar vrăjmașii Domnului sunt acum prezentați prin imaginea Greciei! De ce este introdusă aici Grecia? Cartea Daniel ne ajută. După căpetenia Persiei a venit Căpetenia Greciei. Și ca urmare a acțiunii acestei căpetenii Antioh Epifanes IV a cucerit Ierusalimul și a profanat Templul, și a asuprit pe evrei. Biruința și teroarea adusă de Antioh au însemnat una din cele mai mari umilințe suportate de evrei și prefigurează umiliința finală orchestrată de antihrist însuși. Astfel stăpânirea Greciei prefigurează vărjmașul lui Israel de la finalul istoriei. Astfel nu este de mirare că găsim în această profeție despre final pedepsirea Greciei. În Ioel capitolul 3, tot într-o profeție despre final, vrăjmașii de pe urmă ai lui Israel sunt prezentați prin imaginea Tirului, Sidonului, Filistenilor și a copiilor Greciei, adică exact ca în Zaharia capitolul 9. În Ioel capitolul 3 evreii

sunt vânduți robi Grecilor. Grecii aflați la depărtare de Israel ar putea simboliza marginile pământului unde evreii se află robi. Astfel Filistenii ar trimite la vrăjmașii Domnului din jurul Ierusalimului și Grecia la vrăjmașii Domnului din diaspora evreiască. Astfel înțelegem de ce pedepsirea Greciei survine în contextul izbăvirii diasporei.

f) V.15-17 – Celebrarea izbăvirii finale

Profeția din capitolul 9 se încheie cu celebrarea izbăvirii finale. Domnul Însuși îi va izbăvi și din această pricină mântuirea finală va fi completă. Evreii vor mânca, vor bea și vor face gălăgie, adică vor celebra cu strigăte de bucurie și de veselie. Mântuirea va fi completă din toate punctele de vedere și ei vor fi PLINI ca un pahar de jertfă, ca și colțurile altarului. Vor fi plini de prezența lui Dumnezeu, de binecuvântările sale spirituale și materiale, văzute și nevăzute. Evreii vor fi atât de frumoși încât vor fi ca pietrele de pe cununa de împărat al lui Dumnezeu însuși. Evreii vor deveni podoaba Sa, slava Sa, mândria Sa, lauda Sa printre popoare. Iată că cel mai răzvrătit dintre popoare devine capul popoarelor, cel mai frumos dintre națiuni. Cum Iov era lauda Cerului, acum Israel însuși, ca popor, devine mândria Celui ce șade pe tron! Însuși profetul este uimit de frumusețea lor pe care o subliniază prin imperativele din ultimul verset al capitolului.